

ρίς ρύπου, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρ-
τήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

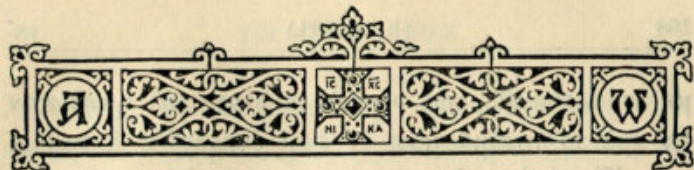
Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας
γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ
τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον
εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν,
Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ἁγίου κα-
τοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλόν σου *(τόν δε)*
καὶ τὴν δούλην σου *(τήν δε)*, ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζε-
ται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ·
στεφάνωσον αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ· ἔνωσον αὐτοὺς εἰς
σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας αὐτῶν,
εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία,
καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

*Καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Στεφανώ-
ματος (εἰς σελ. ς'. 90).*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΤΑ ΙΕΡΕΩΝ ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΩΝ
ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΕΝ ΟΙΚΩ.

Εὐτρεπισθέντος τοῦ τετραποδίου. τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ
τροβλίον μετὰ σίτου, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σίτου κανδήλον κενόν.
Ἐν δὲ τῷ σίτῳ προσπύγγονται ἑπτὰ σπόνδυλοι περιβαλ-
λόμενοι βαμβακίῳ εἰς τὸ χρεῖεν τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ δίδονται πᾶσι τοῖς Ἱερεῦσι ἀπτο-
μένα κηρία. Καὶ ἱσταμένων κύκλῳ τῆς τραπέζης, περιβαλ-
λομένων πάντων φελωνίῳ, ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων λαβὼν
τὸ θυμιατήριον μετὰ θυμιάματος, θυμιᾷ τὴν τράπεζαν
γύρωθεν καὶ τὸ ἔλαιον ἐπ' αὐτῇ, καὶ πάντα τὸν ναόν, ἢ
τὸν οἶκον, καὶ τὸν λαόν. Καὶ ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς
τραπέζης, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ποιεῖ Εὐλογητόν.

Ἔττα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ
ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν... τὸ Κύριε, ἐλέησον β'.
τὸ Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... γ'.

Ἔττα ψαλμὸς PMB'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν
μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοδικήσεται ἐνώπιόν
σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ

με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηθίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θελήματά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευ-

λογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα, ἡχ. πλ. β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμί.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς· * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφερομέν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαός σου· * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην * ἀνοιξον ἡμῖν, *
εὐλογημένη Θεοτόκε * ἐλπίζοντες εἰς σέ, * μὴ ἀστο-
χήσωμεν * βυθισθῆμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων *
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Εἶτα ψαλμός Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός... (εἰς σελ. 65).

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Εὐχῆς ἐλαίου ψαλ-
μὸς ἐξ Ἀρσενίου. Ἦχος δ'.

ᾠδὴ α'.

Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις
ἔχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ * σταυροτύποις
Μωσέως χερεῖ * τοῦ Ἀμαλῆκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων
ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν
ἐν ἐλέῳ πιστούς, αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτιρήσον τοὺς δι'
ἐλαίου προσιόντας σοι.

Υπάρχει σοῦ τοῦ ἐλέους, Δέσποτα, πλήρης ἡ
σύμπασα γῆ· ἔθεν ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ οἱ χριό-
μενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον πιστῶς αἰτου-
μέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμὸν σου τὸν ἱερόν, φιλόανθρωπε, ὁ ἀποστό-
λοις τοῖς σοῖς ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν,
συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις πάν-
τας σφραγίδι σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, ἀγνή, πλου-
τήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ νοσημά-
των καὶ θλίψεων τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι· ὅπως
ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ,
κράζουσα * Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ
καὶ στερέωμα.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστὸς καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς
πιστοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς δός, Χριστέ, τὴν
χάριν σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας κάρφος ποτὲ πρὸς ἀνοχὰς κατακλυ-
σμοῦ θεία σου δεΐξας βροπῆ, Κύριε· σῶσον ἐν ἐλέει
τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θεία φωτὸς ἐν τῷ ἐλέει σου, Χριστέ,
φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν πίστει τοῦ
ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, μήτηρ τοῦ πάντων ποιη-
τοῦ, ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν λύσον τοῦ νο-
σοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὡς θεῖος ποταμὸς τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς
ἄβυσσος πολλῆς συμπαθείας, οἰκτιρμῶν· δεῖξον τοῦ
σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα βεῖθρα καὶ πάντας ἴασαι· βλυ-

σον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως καὶ πλύνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ ἀεὶ προστρέχοντες θερμῶς τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως.

Ὁ ἱατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν νόσοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν τῷ νοσοῦντί σου δούλῳ· οἴκτειρον, ἐλέησον τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι, Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θεῖαν σου δύναμιν.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ, τὸν ἥλιον * τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἀδιάφθορον ὡς μῦρον, Σωτὴρ, ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι καὶ κόσμον καθαίρον· οἴκτειρον, ἐλέησον τὸν τῇ θεῖα πίστει σου μάλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Γλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους νῦν τὰς αἰσθήσεις, Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δούλων· ἄβατον, ἀπρόσιτον τὴν εἴσοδον ποίησον πάσαις ἐναντίαις δυνάμειν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας ἱεουργοὺς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει καὶ χρίσει ἐλαίου σου, φιλόανθρωπε, σώζεσθαι· σῶσον σὴ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε παναγία, σκέπη στεῆρὰ καὶ φύλαξ λιμῆν τε καὶ τείχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον, οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγεν.

ᾠδὴ ε'.

Σύ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.

Υπάρχων, ἀγαθὲ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον, ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ ἐλέει τὸν κάμνοντα, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν σφραγίδός σου θείῳ τύπῳ ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντας ἴασαι.

Ἀφάτῳ σου στοργῆ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξιόμενος τὰς τοῦ μύρου διὰ πόρνῆς ἀλείψεις, οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ χριστομένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ ς'.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύτρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βεύσαντι αἵματι.

Λόγοις σου ὁ δι' ἐλαίου δείξας, φιλόανθρωπε, ἐν βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας· σφραγισμῶ σου καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Μέθεξις μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ σεσημειωμένου, Σῶτερ, αἰσθηθεῖ· ἀλλ' ἐν σκέπῃ περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ὅρεξον χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους, φιλόανθρωπε, καὶ σοῦ τὸ ἔλαιον, Σῶτερ, ἀγιάσας, δίδου τῷ σῶ οἰκέτῃ εἰς ὑγείαν καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφυγας ἐν τῷ Θεοῦ σου οἴκῳ κατάκαρπος, μήτηρ τοῦ κτίστου, ἐλαία· δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ ὑπάρχων, υπεράγαθε, τοὺς πίστει θερμῇ ἐλέῳ τῷ ἀφάτῳ σου προσπεσόντας, εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς ἑαυτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θεῖαν χάριν ἄνωθεν.

Ὁδὴ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ * πόθῳ * εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί * πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ, μόνος Θεός, πάντων ἰατρῶν πάθη τε τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ἐν τῷ λιπαίνειν ἐλαίου χρίσει πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονὴν τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου τῆς ἀπολυτρώσεως, Χριστέ, τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου, Κύριε.

Εἶφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ, σοῦ ἢ σφραγίς· πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν τῇ θρακί τὰ πάντα, μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος ἐξιλέωσαι τοῦτον δεόμεθα.

Ὁδὴ η'.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἄπαντας ἐλέησον, Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον ἔλεος· διὸ συνήχθημεν ἅπαντες μυστικῶς διατυπούμενοι τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν ῥοπήν, χρίσμα προσάγοντες δι' ἐλαίου πίστει σῶ δούλῳ ὃν καὶ ἐπίσκεψαι.

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους σου, Χριστέ, καὶ ἐπαλειμ-
μασι τῶν ἱερέων σου πλύνον ὡς εὐσπλαγχνας, Κύριε,
τὰς δούνας καὶ τὴν κάκωσιν, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφο-
ρὰς τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου· ὅπως δο-
ξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίστως.

Σύμβολον τῆς ἀνωθεν βροπῆς καὶ ἰλαρότητος,
ἔλαιον θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι, Δέσποτα, μὴ μα-
κρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς ἀεὶ
κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον, ἀγνή, ἢ φύσις εἴληψε
τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας,
καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτοῦς· διὸ χαρίτων σου
φαιδραῖς καταστεφόμενοι ἀγλαταῖς, σὲ ἀνυμνοῦμεν,
πανύμνητε Δέσποινα.

Ῥοδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεότου σου,
Παρθένε, * ἀκρογονιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας *
τὰς διεστῶσας φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ,
Θεοτόκε, μεγαλίνομεν.

Νεῦσον οὐρανόθεν, οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος
πάσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν καὶ τὴν ἰσχύν
σου τῷ προσιόντι σοι, διὰ τοῦ θεοῦ χρίσματος τῶν
ιερέων σου, φιλόανθρωπε.

Ἰδομεν, πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ
θεῖον ἔλαιον βροπῆ σου ἐνθέω ὑπὲρ μετόχους, ἕπερ

προσεληφας καὶ τυπικῶς μετέδωκας λουτροῦ τοῦ
θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Οἴκτειρον, ἐλέησον, Σῶτερ· ρῦσαι δεινῶν καὶ ἀλ-
γηθόνων· λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ τοὺς σοὺς
οἰκέτας, ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος,
χάριτι θεῖα ἐξιώμενος.

Θεοτοκίον.

Ἵμνους καὶ δεήσεις, Παρθένε, προσδεχομένη
τῶν σῶν δούλων, ρῦσαι χαλεπῶν παθημάτων καὶ
ἀλγηθόνων ταῖς ἰκεσίαις σου τὸν δι' ἡμῶν, πανά-
χραντε, τῇ θεῖα σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς... Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβιμ...

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέφ, ἀγαθέ, ἐπίβλεψον σῶ ὄμματι ἐπὶ τὴν
δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῷ ναῶ σου τῷ
ἀγίῳ σήμερον· χρίσαι θεῖφ ἐλαίφ νοσοῦντας τοὺς
δούλους σου.

Εἰς τοὺς Αἰνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'. Ἐδω-
κας σημειώσιν.

Ἐδωκας τὴν χάριν σου διὰ τῶν σῶν, εὐδιάλ-
λακτε, ἀποστόλων, φιλόανθρωπε, ἐλαίφ ἀγίφ σου θε-
ραπεύειν πάντων πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ ἐλαίφ
σου πιστῶς τὸν προσιόντα καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος,
ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ
τροφῆς τῆς ἀφθάρτου σου καταξίωσον, Κύριε.

Βλέψον, ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγ-

χνος ἐν χειρὶ ἀοράτῃ σου σφραγίσας, φιλόανθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις ἐλαίῳ σου θείῳ τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρίσει τοῦ ἐλαίου σου καὶ ἱερέων, φιλόανθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου· ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων βῦσαι, ψυχῆς τε τὸν βύπον κάθαρων, ἐκπλυνον, Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησον, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Σέ, τὸ καθαρώτατον τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ, πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον τὸν ἐπιλωμένον πάσαις ἀμαρτίαις καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Τρισάγιον: Παναγία Τριάς... τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Εἶτα τροπάριον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων, ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύστως, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ: Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**δεῖνος**), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ βυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Εἶτα ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων καταχέει ὕδωρ ἢ οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς τὴν κανδήλαν. Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τοῦ ἐλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἑλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, αὐτὸς, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται μυστικῶς ἡ Εὐχὴ παρὰ πάντων τῶν Ἱερέων, ἅμα ψάλλονται τὰ τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλγυθόνων, ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύστως, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένους, σοί, Χριστέ, προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· ἰλάσθητι, μόνε, ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσι· ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος· οἰκτίρμον, δός μοι, Χριστέ, τὴν ἴασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω, δίκαιε, τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον· τὴν παρῆρησιαν ὡς ἀδελφότητος· τὸ πρεσβεῦειν ὡς ἱεράρχης· ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν, Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας,

ἔθνηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπούμενον· ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ θαβρῦνας τὸν Νέστορα, οὕτως, ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἄθλοφόρε, ἅγιε καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἄφροσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβυεῖς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τειχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωὶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κιν-

δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὁ Ἀπόστολος λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΔΒ', ἦχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 10-17.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομενόντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεὐσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἄν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἄλληλούϊα, ψαλμὸς Ρ', ἤχος πλ. δ'.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ἄσομαι σοι, Κύριε.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὸ Α' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι', στ. 25-38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσεις. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περίπεσον· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτόν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνη· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθε. Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος,

ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὃ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἔπα νέρχουμαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον. **Τρίς.**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(δεῖνος)**.

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἰῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογε-

νή σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, κατὰπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένῃ τῇ σφῆ δούλῳ (τῇ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς μὲν τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως· Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν . . . τινὲς δὲ ἕως τέλους·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεβραβημένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῇ σκότητι· ἀνακαλύπτεσθε. Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφη· τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασιλείον ἱερά-

τευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῇ ἀγίῳ σου Πνεύματι. Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσῆι τῇ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῇ ἡγαπημένῃ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῇ ἐκλεκτῇ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεάν καὶ γενεάν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς σου τοῦ Υἱοῦ διαθήκης, ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὃ περιποιήσω τῇ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἵνα ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιήσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγίς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χρισμένοι τῇ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡς τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπιλον ἢ ρυτίδα· καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις· καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῇ Πατρί, καὶ τῇ Υἱῷ, καὶ τῇ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Και μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, χιρᾶς σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ τῶν παρειῶν, καὶ τοῦ πωγόνατος, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν (ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν), λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντα· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν δσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικίτου, Θαλλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΡΙΖ', ᾠχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, * καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ', στ. 1 - 8.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλησίως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλησίως, δῶκε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

ζητήσας, και εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς μὲ οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὁσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι, και σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Αὐτὸς ἐπίδε, εὐσπλαγγχε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς και ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, και κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν θε), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, και προσιόντα σοι πίστει, και προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον· και κάθαρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, και ἀεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιομασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ, ἵνα και ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν και σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, και τῷ παναγίῳ, και ἀγαθῷ, και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ δεύτερος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν δεύτερον σπόνδυλον και ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΚΣΤ', ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, * τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ', στ. 27-31. Κεφ. ΙΓ', στ. 1-8.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, και μέλη ἐκ μέρους· και οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· και ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ και τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλάλαζον. Και ἐὰν ἔχω προφητείαν, και εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, και πᾶσαν τὴν γνῶσιν· και ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί. Και ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, και ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἢ

ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλούια, Ψαλμὸς Δ', ἦχος β'.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθῆϊν εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἶτα λέγει ὁ γ' Ἱερεὺς τὸ Γ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. Γ', στ. 1, 5-8.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἰπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεβράγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασην ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον, ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πρᾶϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον· γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον, καὶ δλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χρι-

στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ τρίτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν τρίτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΡΑ', ἠχος δ'.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, * ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΣΤ', στ. 16-18, καὶ Ζ', στ. 1-2.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλοῦτα, ψαλμὸς ΛΘ', ἠχος β'.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εἶτα ὁ δ' Ἱερεὺς λέγει τὸ Δ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. Η', στ. 14-24.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄψες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενή (εἰς σελ. 125)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ δ' Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Ἄγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγχε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. **Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν θε):** ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀβρῶστίαν καὶ ἀσθένειαν, ἵνα ἐξανασταῆς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφά-

του φιλανθρωπίας, ὑμῶμεν καὶ δοξάζομεν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ τέταρτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν τέταρτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρεῖε τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΙΑ'. ἦχος πλ. α'.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς * καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. στ. 8-12.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐβρῦσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπικαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ

εἰς ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλληλούια, ψαλμὸς ΠΗ', ἤχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εἶτα ὁ ε' Ἱερεὺς τὸ Ε' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΕ', στ. 1-14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγεῖοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθειυδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,

καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ε' Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πέννητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμψυσήσας εἰς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς καὶ εἰπών· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἃν τινῶν ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφένται αὐ-

τοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλές καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴσασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεισιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφει τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱεουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτός, ὑπεράγαθε βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴσασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίῳν τε καὶ ἀκουσίῳν· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ

ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατρειάν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνας, καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίῳν σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογίασθαι, ὅτι ὡς βῆκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ πέμπτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν πέμπτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χροῖει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς Ν', ἤχος δ'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, *

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 22-26, καὶ ΣΤ', στ. 1-3.

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλοῦσα, ψαλμὸς ΡΑ', ἴσχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εἶτα ὁ ς' Ἱερὺς τὸ ΣΤ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ', στ. 21-29.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὄριων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου καθὼς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐληθοῦσα, προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις, γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενή (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερὺς:

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βασιλεύων, οὗ τῇ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοφύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς Αἱμοῦρροσύνης, δωδεκαετῆ οὖσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῇ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῇ Παραλυτικῇ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῇ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν Ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῇ Σταυρῷ προσηλῶσας. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτός, ἄνεξ, ἄφεξ, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνῶσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρakoῆ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως, ἢ πατρός, ἢ μητρός, ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰσίστασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθνήλυνεν, ἢ ἀφῆ καταμαλακίσθη, ἢ γέσσει κατεπάρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη

θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἤμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἔῶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν βερυπωμένον βίον καταπσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ἐδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστολῶν ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατήτε, κερκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κἄμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλοανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις

ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῇ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ ἕκτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν ἕκτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῇ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν· Πάτερ ἅγιε . . . εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς Σ', ἠχος δ'.

Κύρια, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, * μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύρια, ὅτι ἀσθενὴς εἰμί.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β', στ. 14-23.

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης

ἀγιασαι ὑμᾶς ἐλοτελεῖς καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἀλληλούια, ψαλμὸς ΙΘ', ἠχος β'.

Ἐπακοῦσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εἶτα ὁ ζ' Ἱερεὺς τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. Θ', στ. 9-14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, ἔλσον θέλω καὶ οὐ θυσιᾶν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἦπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν:

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γάρ, Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ καὶ Νινευΐταις, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσεδέξαμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σου ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,

κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρβρόυντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δούλον σου (τόν δε), καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὄρκομότησε, παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· ἄνεσ, ἄφεσ, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γινόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἀνθρώπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ ἑβδομος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν ἑβδομον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρεῖε τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν· Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Εἶτα εἰσέρχεται, εἰ δύναται, μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον, ἢ ὑποστηριζόμενος ἀπ' αὐτῶν Ἰσθησι, ἢ καθίζει. Εἰ δὲ οὐ δύναται, οἱ Ἱερεῖς περικυκλοῦσιν αὐτὸν κατακείμενον ἐπὶ τοῦ κραββάτου. Καὶ λαβὼν ὁ προεστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνεωγμένον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσθενοῦντος, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος οὐκ ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν, ἀλλὰ λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐπλαγχνε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὰ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον, καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἰκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν ἄφεςιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλον σου (τόν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδο-

μηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον.

Καὶ μνημονεύει αὐτὸν ὁ Διάκονος, λέγων τὴν Ἐκτενή (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας...

Ἵπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον:

Δόξα. Ἦχ. δ'.

Πηγγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολι-

τευσάμενοι, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν παρέχετε, ἰα-
τρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων
ἡμῶν.

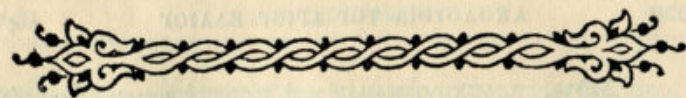
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχ. ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν ἰκετῶν, Πανάμωμε,
παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως
ἡμᾶς ἀπαλλάτουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βε-
βαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κε-
κτῆμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν, Δέσποινα, σὲ παρακαλού-
μενοι. Σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων·
Χαῖρε, Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρά, καὶ σκέ-
πη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ γίνεται Απόλυσις·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρσβεῖαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέ-
γων· Εὐλογεῖτε, Πατέρες, συγχωρήσατέ μοι τῇ ἁμαρτωλῇ·
τρὶς, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν,
ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῇ Θεῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

Εὐτρεπισθέντος τοῦ τετραποδίου. τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ
τρυβλίον μετὰ σίτου, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σίτου κανδήλον κενόν.
Ἐν δὲ τῇ σίτῃ προσπῆγγονται σπόνδυλοι, κατὰ τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν Ἱερέων, περιβαλλόμενοι βαμβακίῳ εἰς τὸ χρεῖν
τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ δίδονται
πᾶσι τοῖς Ἱερεῦσι ἀποτομένα κηρία. Καὶ ἱσταμένων κύκλῳ
τῆς τραπέζης, περιβαλλομένων πάντων φελωνίῳ, ὁ πρῶ-
τος τῶν Ἱερέων λαβὼν τὸ θυματήριον μετὰ θυμιάματος,
θυμιᾶ τὴν τράπεζαν γύρωθεν καὶ τὸ ἔλαιον ἐπ' αὐτῇ,
καὶ πάντα τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον, καὶ τὸν λαόν. Καὶ
ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης, βλέπων πρὸς ἀνατο-
λάς, ποιεῖ Εὐλόγητόν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ
ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἔστιν...

Εἶτα τροπάριον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ,
ταχεῖαν τὴν ἀνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι
δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλγη-
δόνων, ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύ-
στως, πρσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἦ ἀντὶ τοῦ τροπαρίου· Κύριε, ἐλέησον, ιβ'.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῇ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ψαλμὸς ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἔταπεινωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιο-

σύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Διάκονος ἢ ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερῶν τὴν Συναπτὴν·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (θεῖνος), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπερ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ρυσιθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ εὐθὺς ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων καταχέει ὕδωρ ἢ οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς τὴν κανδήλαν. Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ ἐλαίου, ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστέμοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡ αὐτὴ Εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρὰ τῶν ἄλλων Ἱερέων.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΑΒ', ἤχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Ὁ Ἀπόστολος λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 10-17.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομενόντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰῶβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεὐσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; φαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολλὴ ἰσχύει δέξις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἄλληλούια, ψαλμός Ρ'. ἤχος πλ. δ'.

Ἐλσον καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε.

Καὶ λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν τὸ Α' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ', στ. 25-38.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομῆσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσεις. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περίεπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπήλθον, ἀφέντες αὐτόν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰσρεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρήλθε. Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον

καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὃ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον. *Τρίς.*

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (*δεῖνος*).

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν·

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἐκφώνως·

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, χάραξας σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τῶν παρειῶν, καὶ τοῦ πωγόνатов, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν (ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν), λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς περιεχοῦσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποιήσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀπο-

πληροῦντα· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν δόσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ λαματικών Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομηδους, Μωκίου καὶ Ἀνικητοῦ, Θαλλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Εἶτα εἰσέρχεται, εἰ δύναται, μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον, ἢ ὑποστηριζόμενος ὑπ' αὐτῶν Ἰσθησι, ἢ καθίζει. Εἰ δὲ οὐ δύναται, οἱ Ἱερεῖς περικυκλοῦσιν αὐτὸν κατακειμένον ἐπὶ τοῦ κραββάτου. Καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνεωγμένον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσθενοῦντος, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος οὐκ ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν, ἀλλὰ λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐπλαγχνε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφει καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατήν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου **(τοῦ δε)** ἔκτεινον, καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἰκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν ἄφεςιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλον σου **(τόν δε)** μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομημοντάκις ἐπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ σοὶ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον.

Εἶτα· Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον, **τρὶς**.
Εὐλόγησον.

Καὶ τὴν Ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ Μητρός, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐν μεγίστῃ ἀνάγκῃ, ἤγουν ἐν κινδύνῳ θανάτου, ὁ Ἱερεὺς οὐ λέγει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ἅπασαν, ἀλλὰ μόνον τὴν Εὐχὴν τῆς εὐλογήσεως τοῦ ἐλαίου·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

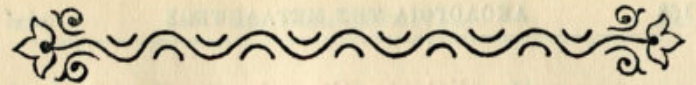
Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν ἡμῶν, αὐτὸς, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χρεῖε τὸν νοσοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πάσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου **(τόν δε)** ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ

ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποιήσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντα· πρῆσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ Τῆ ΑΓΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΕΙ ΕΝ ΟΙΚῶ ΑΡΡΩΣΤΟΥ.

Λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἐπιτραχήλιον ἀπέρχεται ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκ τοῦ ἀρτοφορίου καὶ τίθεισιν αὐτὸν ἐν μικρῷ ποτηρίῳ ἢ ἐν θήκῃ, βαλὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἄρτον ὀλίγον οἴνου. Καὶ φέρων αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς, εἰσέρχεται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρρώστου, καὶ ἀποτίθει τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐν τραπέζῃ.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχ. πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ Αἵματος· * μήτε ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου * πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; * ἐὰν γὰρ τολμήσω σοὶ προσελθεῖν σὺν τοῖς ἁγίοις, * ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ δεῖπνου, * καὶ κατάκρισιν προξενήσω * τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ. * Καθάρισον, Κύριε, * τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, * καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων * πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, * σωτηρίας δεόμενος. * Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, * καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν * δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, * ὧν ἔπραξα δεινῶν, * μόνη εὐλογημένη.

Εἶτα, εἰ βούλεται, λέγει τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδε πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα τοῦ δούλου σου (τοῦ δεινός), καὶ ἀξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκη ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀβραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος, καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν αὐτοῦ πλγμμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλοανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ δευτέρα.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἅγιος, οὐδὲ ἰκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εισέλθῃς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὄλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα

ἐστί, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν· ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Διὸ δέομαί σου· ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἁγιάσον μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ βίβωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἁγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ ὁ ἀσθενὴς ἤδη ἐξομολογήθη, εὐθὺς μεταλαμβάνει τὰ ἀχράντα Μυστήρια. Εἰ δὲ οὐ, παρακαλεῖ ὁ Ἱερεὺς τοὺς παρόντας μικρὸν ἀπομακρυνεῖν, καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν περὶ τῶν διαφόρων ἁμαρτιῶν, προσέχων ἵνα οὐδὲν κεκρυμμένον, ἢ δι' αἰσχύνῃς οὐκ ἐξομολογούμενον περιμένῃ.

Καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρῃ διὰ δακρύων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν Τελώνην τὰ οἰκεῖα ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ εἴ τι πεπλημμέληται αὐτῷ ἐκούσιον

ἢ ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐξουσίαν ἔχεις ἀφιέναι ἁμαρτίας. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα Εὐχή.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην δεδωκὼς τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας· αὐτὸς ἐξ ὕψους παρίδοι σοὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ πλημμελήματα σου. Ἐγὼ δὲ ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ δούλος ἐξ ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀπολύω σε ἀπὸ παντὸς ἀφορισμοῦ καθ' ὅσον δύναμαι, καὶ σθένω, καὶ σὺ χρεῖαν ἔχεις. Ἐτι ἀπολύω σε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν σου, ὅσας ἐξωμολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μεταδίδωσι τῷ ἀσθενούντι τὰ ἄχραντα Μυστήρια, λέγων πρότερον τὰς Εὐχὰς ταύτας:

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου.

Δέσμαι οὖν σοῦ· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσον με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἶτα·

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· μνησθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ τελευταῖον τό·

Μὴ μοι εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν λέγει·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

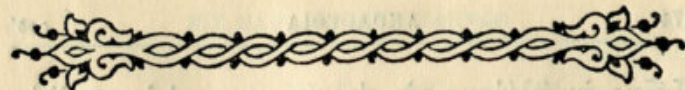
Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ τροπάριον τῆς ἡμέρας.

Δέξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Κύριε, ἐλέησον, *τρὶς*. Εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν κατὰ τὴν ἡμέραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Ἑρισάγιον, λέγομεν τὸν παρόντα ψαλμὸν ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωεῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καί, εἰ βούλεται, τοὺς παρόντας ψαλμούς·

Ψαλμὸς ΚΒ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκίηνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθῆσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με, ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ΚΣΤ'. 26.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθῆσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλε-

μος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με. Καὶ νῦν, ἰδοῦ, ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν γῆ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλμός ΕΖ' 67.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ἔνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Θεὸς κατοικίῃσει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλω-

ρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατεσοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἰ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλήν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐντειλαὶ ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ,

σοι οἴσουσι βασιλεις δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῇ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, φάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἴδού, δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, **μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχ. πλ. β'.

Μὴ καταπιστεύσης με, * ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, * παναγία Δέσποινα, * ἀλλὰ δέξαι δέησιν * τοῦ οἰκέτου

σου. * θλιψίς γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι * τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. * σκέπην οὐ κέκτημαι, * οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος * πάντοθεν πολεμούμενος, * καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, * ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, * μὴ μου παρίδης τὴν δέησιν, * τὸ συμφέρον ποιήσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλιψίως.

Εἶτα τὸν πεντηχοστὸν ψαλμὸν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἠμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντίεις με ὑσώπιον, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτίεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,

καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῇ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τοὺς Ἀσωμάτους, εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ψδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε, λαοί, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, *

τῷ διελόντι θάλασσαν * καὶ ὀδηγήσαντι * τὸν λαόν, ὃν ἀνήκε * δουλείας Αἰγυπτίων * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δούλος σου βοᾶ σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρούσης θλίψεως καὶ τοῦ συνέχοντος ὀλεθρίου προφθάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ, τὸν δούλόν σου.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ τάξεις αὐτῶν Δυναμῶν, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, καθικετεύσατε τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κινδύνου βαρυτάτου ῥῦσαι τὸν δούλον αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν καταφυγή, ἀειπάρθενε, ἡ κραταῖα βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης τὸν δούλόν σου πρεσβεῖαις λύτρωσαι, Δέσποινα.

Ψδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερῆωσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Ἰακῶβ τὸν σὸν θεράποντα ἐβόρῳ τῆς τοῦ Ἠσαῦ βασκανίας, οὕτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σου τῆς παρούσης ἀνάγκης, ὡς φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτήρ, επικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει
υπάρχων καὶ ἀθυμία, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν
σου, ἀλλὰ σπεῦσον καὶ ῥῦσαι με, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, ὁ μό-
νος οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων
σου τὸν σὸν δοῦλον οἰκτεῖρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅν ἔτεκες, ἀγνή, Θεὸν ἰκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἁγ-
γέλοις καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρ-
τυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἰθ' οὕτω τὸν Εἰρμόν. Στερῶσον ἡμᾶς . . .

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέ-
σεως ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) τοῦ Θεοῦ,
ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν φυλάσῃ αὐτὸν (αὐτήν)
ἀπὸ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπ' αὐτοῦ
(αὐτῆς) ἐπικειμένης, καὶ χάριση αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν
πρότερον υγείαν καὶ ὀλοκληρίαν.

Καὶ ἡμεῖς· Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐκφώνησις·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμεῖς· Ἀμήν.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχ. β'.

Πρεσβεία θερμή, * καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, *
ἐλέους πηγὴ, * τοῦ κόσμου καταφύγιον. * ἐκτενῶς βοῶ-
μέν σοι. * Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον * καὶ ἐκ κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ ἁγ-
γελος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρκωμένος, καὶ
ἔσωσας * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. * διὸ κραυγάζω σοι.
Δόξα * τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Τῷ λαίλαπι τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον
τὸν σὸν δοῦλον, Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλί-
ψεων νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὄρμον
καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες τὸν σὸν δοῦλον, Χριστέ, ἐπληθύν-
θησαν, καὶ γλώσσαν ἠμόνησαν καθάπερ δίστομον
μάχαιραν· ἴδε σὺν, φιλόνητος, καὶ ἐξ ἀδίκου θανά-
του τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις καὶ Ἄγγελοι,
Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσοι, Προφῆται καὶ Δίκαιοι
πάντες, δυσωπήσατε ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυ-
νεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα τῶν πειρασμῶν καταπράυνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλόν σου, Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής, Κύριε, * ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * δδήγησον ἡμᾶς * ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ὁ Ἐζεκίου ποτὲ ἀποπληρώσας τὰς εὐχάς, Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός· καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς τὸν κορυφαῖον Μαθητήν, Κύριε, ἐκ φυλακῆς θεία δυναστεία ποτὲ ἐξαγαγών, ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν δῆμός τε πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος ἅμα πρσβεΐαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὁ κητώας γαστρὸς λυτρωσάμενος πάλαι τὸν Προφήτην σου, Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιήλ ὡς ἐρῥύσω λεόντων, Χριστέ, ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καμὲ τὸν σὸν οἰκέτην, Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε.

Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων τε καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης δεινῶς χειμαζόμενον καὶ ἐξαπορούμενον, Κόρη, τὸν δοῦλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν· Ἐν ἀβύσσῳ...

Εἰθ' οὕτω μνημονεῖε ὁ Ἱερεὺς τὸν ἀσθενῆ (εἰς σελ. 128).

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία * τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθα-

σον, ὡς ἀγαθή, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ σπεῦσον εἰς σωτηρίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολέμει με πάθη * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου. * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσσηθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ καθάρσει * ὑψοῦται, λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως. Δίς.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Στίχος· Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχῶν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρα πονηρᾶ. ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Ἄξιον ἡμῶν· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Καὶ ἡμεῖς· Κύριε, ἐλέησον, ἐκ γ'.

Ἄξιον ἡμῶν· Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εὐρίγη πᾶσι.

Καὶ ἡμεῖς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἄξιον ἡμῶν· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Καὶ ἡμεῖς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄξιον ἡμῶν· Πρόσχωμεν.

Καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον (Κεφ. Η', 14-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁφίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῦς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἂν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη. Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄψες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Και εὐθύς· Δόξα. Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, * Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, *
ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Εἶτα λέγει τὸ Θεοτοκίον, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς * νῦν προσδράμωμεν, *
ἁμαρτολοὶ καὶ ταπεινοί, * καὶ προσπέσωμεν, * ἐν με-
τανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα, βοή-
θησον, * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεῦσον, ἀπολ-
λύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψῃς
σοὺς δούλους κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα
κεκτήμεθα.

Ὁ Ἱερεύς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν
ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρ-
θοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τι-
μίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσῖαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστό-
λων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρ-
χῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ
Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ·
τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· τοῦ
Ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων,
ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Και ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, ιβ'.

Ἐκφώνησις·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἡμεῖς· Ἀμήν.

Ψδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς * ἐν πεδίῳ Δεσηρᾶ * λατρευομέ-
νης, * οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν * ἀθεωτά-
του προστάγματος· * μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, *
δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς Παιδας ἐβρῦσω, βῦσαι, οἰκτίρμον, τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωποῦμέν σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης καὶ τῆς φλογώσεως, Δέσποτα, τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδὼς τὴν ἀσθενείαν, Χριστέ, τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι τὰς παρακλήσεις, φιλάνθρωπε, βῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου καὶ τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἄγγελων πληθῦς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων θείων, καὶ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίς καὶ βοήθεια πιστῶν, Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τῷ ἰκέτῃ σου χειμαζομένῃ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν καὶ ἠπορημένῃ καὶ ἐν ὁδῷν ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σὲ ἐν πεποικησίσει ψυχῆς.

Ψδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῃ τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Παύλου καὶ Σίλα τὰς εὐχὰς ὡς ἐδέξω καὶ δεσμῶν τούτους ἐβρῦσω, καὶ ἡμῶν, ἐλεῆμον, τῶν ἀναξίων νυνὶ βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, καὶ βῦσαι τὸν σὸν δούλον φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τοῦ οἰκέτου σου, Χριστέ, τὸ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι ταχύ· ἐπάκουσόν μου, Σωτήρ, καὶ βῦσαι τοῦ παρόντος κλύδωνος· δι' ἡμῶν βοᾶ σοι ὁ δούλός σου, οἰκτίρμον.

Δόξα.

Ταῖς ἰκεσίαις, ὁ Θεός, τῶν ἀύλων λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἀπάντων τε, βῦσαι τὸν σὸν δούλον τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκέτην κινδύνους ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπη.

Ψδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀβρόχη σοφία * ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ * βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς, * ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πιστοί, ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κιν-

δύνου τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον, Δέσποτα· καὶ μετάρτρεφον τούτου τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκὴ· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν μὴ νικήσῃ, οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου· σῶσον καὶ ῥῦσαί με, Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαί μου, Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος ἢ σὲ κυφορήσασα, Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν καὶ ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε ῥυθιῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Εἰθ' οὕτως·

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξότεραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *

Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

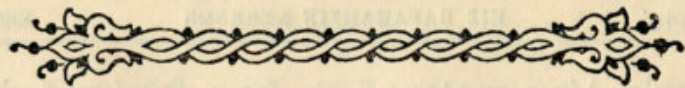
Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, * Πρόδρομε Κυρίου, * Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, * οἱ Ἅγιοι πάντες, * μετὰ τῆς Θεοτόκου * ποιήσατε πρεσβείαν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, * δέξαι παρακλήσεις * ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, * ἵνα μεσιτεύσῃς * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· * ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, * γενοῦ μεσίτρια.

Εἶτα μνημονεῖει ὁ Ἱερεὺς τὸν ἀσθενῆ (εἰς σελ. 182)· εἰθ' οὕτω λαμβάνει θρυαλλίδα, καὶ συναλείφει τὸν ἀσθενῆ, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν·

Πάτερ ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν καὶ προσκύνῃσιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα
ψαλμὸν ΡΜΒ΄. 142.

Κύρια, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθητι τῶν ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εισάκουσόν μου, Κύρια, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύρια, ὁδὸν ἐν ἣ ὑπορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύρια, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θελημα σου, ὅτι οὐ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύρια, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν·

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῷ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, * ἄμαρτωλοι καὶ ταπεινοί, * καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, * κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα, βοήθησον, * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεύσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἕξῃς.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐβρύσατο * ἐκ τσοσούτων κιν-

δύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; *
 Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· * σοὺς γὰρ δού-
 λους σώσεις ἀεὶ * ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν ψαλμὸν Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
 καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον
 τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
 με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ
 ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
 ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης
 ἐν τῇ κρίσει· ἡ δὲ κρίσις σου ἐκείνη ἐστὶν ἀδίκησις.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθητι, καὶ ἐν
 ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ
 ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδελφὰ καὶ τὰ κρύφια
 τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με
 ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ
 εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
 καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
 θαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
 μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
 τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγγεμονικῶς στήριξόν
 με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
 σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ

Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
 τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
 καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι
 εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
 εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ
 ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε
 εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλο-
 καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
 μέσους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ψάλμ' α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Βίρμος.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, * καὶ τὴν αἰγυ-
 πτίαν * μοχθηρίαν διαφυγὼν * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνε-
 βόα· * Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἐπίψαλμα· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς * πρὸς σὲ κα-
 ταφεύγω * σωτηρίαν ἐπιζητῶν, * ὦ Μῆτερ τοῦ Λό-
 γου καὶ Παρθένε, * τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με
 διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, * πολλῆς ἀθυ-
 μίας * ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· * εἰρήνευσον, Κό-
 ρρη, τῇ γαλήνῃ * τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πα-
 νάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν * δυσωπῶ, Παρ-

ρίων και ληστηρίων και πάσης χειμασίας, ὑπὲρ τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ και εὐρωστίᾳ, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιουμένους κατὰ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς, και ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς πληρωτὰς τῶν βιωτικῶν και ἐπουρανίων αὐτοῦ ἀγαθῶν.

Ἐπὲρ τῶν πλεόντων λέγεται·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ συνοδεῦσαι τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ (**τοὺς δείνας**), εἴτε διὰ θαλασσῶν ἢ λιμνῶν ἢ ὄδοιποριῶν τὴν πορείαν ποιουμένους, και πάντα ἀποκαταστήσαι εἰς λιμένας σωτηρίας, και ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σύμπλον και συνοδοιπόρον αὐτῶν, και τὴν πορείαν αὐτῶν κατευοδῶσαι, και ἡμῶν τὴν παρεπιδημίαν τὴν ἐν τῇ βίῃ τούτῃ ἀχείμαστον και ἀβλαβῆ διαφυλάξαι, και εἰπωμεν ὑπὲρ αὐτῶν·

Και ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐπειτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, και τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, και ἴλεως ἴλεως γενοῦ, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, και ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ και φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, και τῷ Υἱῷ, και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Και ἡμεῖς· Ἀμήν.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμῇ * και τεῖχος ἀπροσμάχητον, * ἐλέους πηγῆ, * τοῦ κόσμου καταφύγιον, * ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· * Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, * και ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * και ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, * ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, * και τὸν κλύδωνα κατεύουσον * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * Θεοnúμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον * ἐπικαλουμένῃ τῆς σῆς παράσχου μοι, * ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, * και Σωτήρα πάντων * τῶν ὑμνουμένων σε.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, * τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήριον * ἀναμέλομεν ἐφύμιον, * οἱ γινώσκοντές σε * Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα και στήριγμα * και τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον * κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, * δυσχερείας πάσης * ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * και τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

"Εμπλησον, Ἄγνή, * εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, * τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, * τῆς εὐφροσύνης * ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς * ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἄγνή, * ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, * καὶ τὴν εἰρήνην * τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δύσον τὴν ἀχλὺν * τῶν πταισμάτων μου, Θεό-
νυμφε, * τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, * ἣ φῶς
τεκοῦσα * τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

"Ἰασαι, Ἄγνή, * τῶν παιθῶν μου τὴν ἀσθενείαν, * ἐπισκοπῆς σου ἀξιόσασα, * καὶ τὴν υγείαν * τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἣ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισα * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς * Ἐκ φθοράς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, * ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, * τὴν τῇ φθορᾷ * καὶ θανάτῳ μου φύσιν * κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον * τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν * τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, * καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, * τῶν πειρασμῶν * δια-

λύουσαν ὄχλον, * καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, * καὶ δέομαι διαπαντὸς * ἐκ φθορᾶς τῶν παιθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, * καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, * καὶ πλατυσμὸν * ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, * καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. * Ὁ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς * τῶν παιθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, * καὶ οὐκ ἔστιν ἴσας τῇ σαρκί μου. * ἀλλ' ἡ Θεὸν * καὶ Σωτήρα τοῦ κόσμου, * καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, * σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς * ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον * ἀπὸ κινδύνων * τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ὡς ἀῤῥήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον * ἐν εὐμενείᾳ, * πανύμνητε Θεοτόκε, * ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν * τοῦ σώματος κάκωσιν, * καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται (εἰς σελ. 199).

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἥχος β'.

Προστασία * τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ σπεῦσον εἰς σωτηρίαν, * ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου * πολλά πολεμῆι με πάθῃ *
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθε * ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ
καθάρσει * ὑψοῦται, λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μο-
νάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωο-
γονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου * ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον
τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου.

Ὁ Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύωμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον, ἐκ γ'.

Ὁ Ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγ-
γγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. (Κεφ. Α', 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν
Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ
ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύμα-
τος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ με-
γάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν
μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς
με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλ-
λιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσα-
σα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ πα-
ρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ
μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρῳ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι
μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἡμεῖς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθύς: Δόξα. Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, * Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα:

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, * ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, * Παναγία Δέσποινα, * ἀλλὰ δέξαι δέξιν * τοῦ οἰκέτου σου. * θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι * τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. * σκέπην οὐ κέκτημαι, * οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος * πάντοθεν πολεμούμενος, * καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, * ἔλπις καὶ προστασία τῶν πιστῶν, * μή μου παρίδῃς τὴν δέξιν, * τὸ συμφέρον ποιήσον.

Θεοτοκία.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε. *

ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ * τῶν θλιβομένων, * ἀπαλλαγὴ * τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, * σῶζε πόλιν καὶ λαόν, * τῶν πολεμουμένων * ἢ εἰρήνη, * τῶν χειμαζομένων * ἢ γαλήνη, * ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν δσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων·

ἐκτεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, εἰ.

Ἐκφώνησις

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡμεῖς Ἀμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παῖδες, * ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου * κατεπάτησαν ψάλλοντες. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ, * οἰκονομήσασθαι, * ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * κατήκησας τῷ κόσμῳ, * ἦν προστάτην ἀνέδειξας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, * ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ, * νῦν ἐκδυσώπησον * ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων * ψυχῆς τε μολυσμάτων * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, * καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας * τὴν σὲ κηύσασαν, * καὶ πύργον ἀσφαλείας, * καὶ θύ-

ραν μετανοίας * τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, * καὶ ψυχῶν ἀβρωστίας, * Θεογεννήτρια, * τῶν πόθῳ προσιόντων * τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ * θεραπεύειν ἀξίωσον, * ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βογηθείας τῆς παρὰ σου * δεομένους * μὴ παρίδῃς, Παρθένε, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * σέ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν λαμάτων τὸ δαφιλὲς * ἐπιχέεις * τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθένε, * καὶ ὑπερυψοῦσι * τὸν ἄφραστον σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς * ἰατρεύεις, * καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, * ἵνα σε δοξάζω * τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς * ἐκδιώκεις, * καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σσωσμένοι, * Παρθένε ἀγνή, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ψόφον μου τῶν δακρύων * μὴ ἀποποιήσῃ, * ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου * πᾶν δάκρυον * ἀφηρηκότα, Παρθένε, * Χριστὸν κυήσασα.

Χαράς μου τὴν καρδίαν * πλήρωσον, Παρθένε, * ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη * τὸ πλήρωμα, * τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην * ἐξαφανίσασα.

Διμήν καὶ προστασία * τῶν σοι προσφευγόντων * γενοῦ, Παρθένε, καὶ τείχος * ἀκράδαντον, * καταφυγή τε καὶ σκέπη * καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι * λάμπρυνον, Παρθένε, * τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας * διώκουσα, * τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ * τῇ τῆς ἀσθενείας * ταπεινωθέντα, Παρθένε, * θεραπεύσον, * ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν * μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν * καὶ καθαρωτέ-

ραν * λαμπηρόνων ἡλιακῶν, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, * τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου * ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἄπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν * ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, * ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ * πρὸς σὲ καταφεύγω * τὴν Κεχαριτωμένην * ἐλπίς ἀπηλπισμένων, * σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, * δέξαι παρακλήσεις * ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, * ἵνα μεσιτεύσῃς * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν * νῦν τῇ πανυμνήτῳ * Θεοτόκῳ χαρμονικῶς * μετὰ τοῦ Προδρόμου, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * δυσώπει, Θεοτόκε, * τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, * τῶν μὴ προσκυνοῦντων * τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, * τὴν ἱστορηθεῖσαν * ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου * Λουκᾶ ἱερωτάτου, * τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, * Πρόδρομε Κυρίου, * Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, * οἱ Ἅγιοι πάντες, * μετὰ τῆς Θεοτόκου, * ποιήσατε πρεσβείαν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα· Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν,

ὡς Δεσπότη, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προοφέρομεν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθᾶμεν * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαὸς σου * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην * ἀνοιξον ἡμῖν, * εὐλογημένη Θεοτόκε * ἐλπίζοντες εἰς σὲ * μὴ ἀστοχήσωμεν * βυσθεύημεν διὰ σοῦ * τῶν περιστάσεων * σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. . . (εἰς σελ. 199).

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὁσῶ οἱ Ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων * προστατεύεις, Ἀγαθή, * τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει * τῇ κραταιᾷ σου χειρί * ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, * ἐν κινδύ-

νοις καὶ θλίψεσιν, * αἰεὶ μεσιτεῖαν, * οἱ κατακαμπτόμενοι * ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου * ἔθεν σοὶ προπίπτομεν Ῥῦσαι * πάσης περιστάσεως τοῦς δούλους σου.

Ὅμοιον.

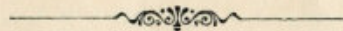
Πάντων * θλιβομένων ἢ χαρά, * καὶ ἀδικουμένων προστάτις, * καὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράκλησις, * καὶ βακτηρία τυφλῶν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις, * καὶ ὀρφανῶν βοηθός, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου * σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε, σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, βύσασθαι τοῦς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

... and the people of the land ...

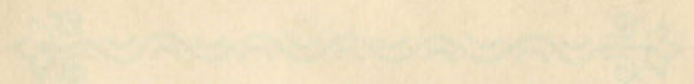
... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

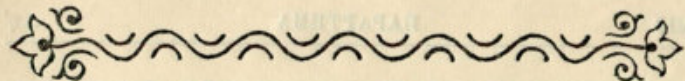
... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

... and the people of the land ...

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ
ΕΞΩ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, ὁ Ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον ἢ τὸ Εὐλητόν, καὶ λαβὼν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἄρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, καὶ βάλ-
λει, εἰ δυνατόν, εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἴνον. Καὶ ἐξελ-
θὼν εἰς τὴν θύραν, καὶ ὑψῶν αὐτό, λέγει·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προ-
σέλθετε.

Εἶτα τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀλη-
θῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλ-
θὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός
εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ
ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον
Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγ-
χώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ
τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει
καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν
τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν,
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ
Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχ-

Φροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω,
καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ἐμολογῶ σοι·
Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μή μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ
μετάληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ'
εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ μεταλαμβάνουσιν οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ ἔθος.

Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς
λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

Εἶτα ἡ μικρὰ συναπτὴ· Ὁρθοί, μεταλαβόντες... ὡς
ἐν τῇ θεῖᾳ Λειτουργίᾳ, ἢ τὸ Νῦν ἀπολύεις... Δόξα...
Καὶ νῦν...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΑΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν μετὰ τῆς λαβίδος ἀπὸ τοῦ ἁγίου
Ποτηρίου ἐκ τοῦ τιμίου Αἵματος, μεταδίδωσι τῷ παιδίῳ,
λέγων·

Μεταλαμβάνει τὸ παιδίον (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον
καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τὸ παρὸν βιβλίον, Ἁγιασματάριον, τεύχος πρῶτον, τετύ-
πεται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Κρυπτοφέρρης, ἀρχιερα-
τεύοντος Πίου τοῦ Δωδεκάτου τοῦ παναγιωτάτου Πάπα τῆς
Παλαιᾶς Ῥώμης, ἐπιμελεῖα μὲν καὶ διορθώσει τῆς
παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνατολικῆς
Ἐκκλησίας ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς, ἀναλώ-
μασι δὲ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ἐν ἔτει
ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου ζυξβ',
τῆς δὲ ἐνσάρκου οἰκονομίας
,αχγδ', μηνὶ Ἀπριλίῳ.